

מכתבים

(המשך מעמוד 7)

— אך כיצד נשמט הדבר דווקא מרשימתו של אבנרי?
ומעניין היה לנחש: כיצד התייחס לאח-רוגה אלתרמן עצמו לשירו זה?
דוב זילנפרוינד, תל-אביב

קאזאקוב

המבדל

אני כבר מכוללת כולי ממה שמתרחש כיום בעולמו.

בפרשת קאזאקוב, למשל, חשבתי לעצמי: כל הכבוד — איזה דבר מצויין שהוא עושה. הת-פעלתי מאוד.

אברמוב

עכשיו, אחרי ש-קראתי את הסיפור על אודותיו (העולם הזה 1701), יצאה הרוח ממפרשי, כמו שאומרים. האפשרות שגם לפרשה נאצלה כזו יכולים להשתר-

בב אלמנטים שחורים בילבלה אותי לגמרי.
גולדה אברמוב, בת-ים

טיהור שמו

של עברייין

ישנם במדינה צעירים רבים שעברו על החוק פעם אחת ויחידה בחייהם, ולאחר מכן רחקו מדרך הפשע, התגייסו אף לצה"ל והפכו לאזרחים ישרים.

למרות זאת, בגלל פישעם היחיד, הם נחשבים לאזרחים סוג ב', כגון בקשר לקבלת משרה במשרד ממשלתי וכדומה.

בשעתו העלה הפרופיסור פלר הצעה לחוקק חוק סיהור השם. לפיו תימחק, בתנאים קבועים בחוק, העבירה הונו מתיקו של העברייין. כסטודנט שעבד עם עבריינים, אני יכול לומר שחוק הומני כזה דרוש למדינתנו כאוויר לנשימה.

כמי שעוקב בסיפוק אחרי פעולות תנועת העולם הזה בכנסת, חושבני שאתם הכתובת המתאימה לפעול לקבלת חוק זה.

דן כהן, ירושלים

זעקת

כאב

אני פונה אליכם בזה כאדם הסובל ואין קול זעקתו נשמע.

אני ראש משפחה בת שש נפשות, אשר מקבל תמיכה של 83 ל"י לחודש מלשכת הסעד באור-עקיבא.

לשכת העבודה אינה מספקת לי עבודה מפני שאני סובל ממחלות שונות. בתי הבכירה זה לא מכבר הופסקו לימודיה, בגלל אית-שלום חובות לבית-הספר. איפה הבטחת שר-החינוך, האומר שילד לא יישלל ממנו לימודים בגלל חוסר-אמצעים?

אנא, תנו פירסום לכאבו של אדם — אולי מידכם תבוא לו הישועה.

יצחק זעננו, אור-עקיבא

מה מותר

במדינה זוואת?

העיון בעיתונות וההתבוננות בטלוויזיה, בימים טרופים אלו, העלו במחוי מחשבה עגומה:

בתי-זונות — אסורים עלינו. סרטי-מין — אסורים עלינו. חשיש — אסור. שימוש במוצרי-מין — אסור ואסור.

או מה לכל הרוחות כבר מותר במדינה הקדושה הזו — חוץ מלשרת בצבא, לשלם מיסים ולשמור על השבת?

חיים דרור, תל-אביב

יונים למיימי

חיל-אוויר

בעולם הזה התפרסם שכביכול הוריתי
(המשך בעמוד 12)

הם אוהבים....

